

løbing. I Ringløbing er der en Skole, der ogsaa faar Statsunderstøttelse, den har 8 Elever. Ifølge Dphlsningerne findes kun 8 Elever, og disse 8 Elever ere fornøftigvis samlede i en Klasse, men Lærerantallet er en Bestyrer, 5 faste Lærere og en Time-lærer. Hvordan overhovedet dette Lærerspersonale kan faa noget at bestille ved denne Skole er et Spørgsmaal, som jeg kunde ønske, at de Herrer, der have været beskæftigede i Finansudvalget og forelagt os disse Dphlsninger, vilde fortælle os lidt om. Nej, Forholdet med disse skematistiske Dphlsninger er naturligvis det, at de i mange Retninger ere bindegale, men hvorledes slige forkerte Dphlsninger kunne slippe igennem Ministeriet, komme ind i Anmærkningerne til Finansloven og bagefter gaa gennem Finansudvalget, uden at blive anholdte, det er et Spørgsmaal, som jeg ikke forstaar, men som man maatte kunde faa lidt Underretning om. Samtidig vilde maatte den højtærede Kirke-minister ogsaa fremkomme med en ganske kort Udtalelse om, hvorvidt han ikke troede for Gæstertiden at kunne skaffe os disse Beretninger omkring fra de kommunale og private Realskoler i en saadan Form, at de ere forstaaelige for os; thi lige saa lidt som jeg forstaar en hel Del af det, her findes, lige saa lidt vil nogen anden kunne det. — Der er en anden Hensigt, jeg vil gøre til det høje Ting og til den højtærede Kultusminister, og det er i Grunden derfor, jeg har taget Ordet, og det er den, om ikke vi kunde faa bedre Regler for Tilfuddene til Realskoler end dem, vi hidtil have haft. Der foreligger i et Udvalg et Forslag om Tilfud til Højskoler og Landbrugs-skoler, vilde det ikke være rigtig, om vi fik et Lovforslag frem om Tilfud til Realskoler? Det kan dog ikke blive ved at gaa i Længden paa den Maade, at der er enkelte Byer, lige over for hvilke Staten er saa flot, at den giver dem i alt væsentligt, hvad de private Realskoler koste dem, medens andre Byer kunne søge og søge og saa ende med at faa 5—6 eller 7—800 Kr. Men hvis der kan være Tale om, at vi kunne komme ind paa det, at faa bestemte Regler for Uddelingen af Tilfuddene til Realskoler, saa er det rigtig nok et Spørgsmaal, som jeg her samtidig vil fremdrage til Overvejelse, og det er den Maade, hvorpaa vore Købstæder eller mange af dem behandle deres Skolevæsen. I en hel Del Købstæder, vistnok de fleste her i Landet, findes der to Skoler, en Frikole for de fattiges Børn og en Real- eller Betalingskole for de mere velhavendes Børn, og saa er Forholdet dette, at Kommunerne ikke ofre mere end det halve eller en Tredje-

part paa hvert Barn i de fattiges Skoler mod det, som de ofre paa hvert Barn i de riges. Saaledes ere Forholdene, og det ere saadanne Forhold, som Ministeren og Finansudvalget søge at holde Hævd over ved deres Indstilling af Understøttelser til Realskoler. Det er en Fordring, som Lovgivningsmagten burde stille til de Kommuner, der søge og faa Tilfud til Realskoler, at Kommunerne holdt deres Skolevæsen i Orden og det paa en saadan Maade, at de ikke favorisere de velhavende Folks Børn fremfor de fattiges. Men saaledes ere Forholdene ikke omkring i Købstæderne, og Finansudvalget indstiller Gang efter Gang Skolerne til Statsunderstøttelse, og Tinget vedtager at støtte Skoler, der ere grundlagte alene paa dette, at Kommunerne kunne faa Raad til at holde en kommunal Realskole mod paa den anden Side at negligere den Skole, hvori det store Flertal af Kommunens Børn, de fattiges Børn, gaa. Den ærede forhenværende Kultusminister, det ærede Medlem fra Storheddinge (S. Scavenius) ryfter paa Hovedet, men jeg forsikrer det ærede Medlem, at det Forhold kender jeg lige saa godt som han.

Pingel: Jeg vil gerne sige et Par

Ord her i Salen om min Stilling til det saa meget omtalte Vædringsforslag under Nr. 98. Det er udelukkende derom jeg vil tale. Jeg kan ikke blot tie stille og stemme, da jeg staar i et vist særligt Forhold til denne Bevilling, derigennem at jeg baade ved en tidligere Lejlighed har arbejdet, om ikke paa samme Formaal, saa dog paa et nært beslægtet, nemlig at faa Dr. Brandes ansat ved Universitetet, og senere er det mig, som har nævnt den Vej, som baade i Fjor og nu atter i Aar ved dette Vædringsforslag under Nr. 98 betegnes som den naturlige Vej, ad hvilken det danske Statsfund skulde stille sig i det rette Forhold til den saa meget omtalte Mand. Jeg maa her sige, at det samme, som flere Talere i dette Spørgsmaal allerede have udhævet, stiller sig ogsaa meget tydeligt for mig, nemlig dette, at Sagen, siden vi sidst havde den til Behandling, og siden Flertallet i denne Forsamling stemte derfor, er undergaaet flere meget væsentlige Forandringer. Det kan altsammen samles i dette ene Punkt, at denne Sag, der skulde gaa saa stille og roligt gennem den parlamentariske Stærtsild som muligt, er bleven greben af den politiske Virvel og draget lige midt ind i denne, og videre kunde man sige, at den er bleven behandlet, bearbejdet og lagt til Rette i det partipolitiske Gistkøkken, og endelig kunde